

दिक्कारि

दिग्मव

दितिजः

ता ऊचुः प्रणयाद्देवं प्रजापतिमकल्पयम् ।
अवकाशम् नो देहि देवदेवं प्रजापते ! ॥
यत्र तिष्ठामहे सखा भर्तृभिः संहिताः सुखम् ।
यतयश्च महाभाग ! देहि नोऽथैकसम्भव ! ॥

ब्रह्मोवाच ।

ब्रह्मास्मेतत् सुश्रोतः शतकोटिप्रविचरम् ।
तस्यान्ते खेच्छया तुष्टा उष्यतां मा-विलम्ब्य ॥
भर्तृन् च वः प्रयच्छामि स्मृष्टा रूपस्विनोऽनघाः ।
यद्येष्टं गन्वतां देशो यस्या यो रोचतेऽधुना ॥
एवमुक्त्वा च ताः सखा यद्येष्टं प्रययुस्तदा ।
ब्रह्मा सर्वज्ञं तूयं तान् लोकपालान् महा-

वलान् ॥

इष्टा तु लोकपालास्तु ताः कन्याः पुनराकलयन् ।
दिवान् कारयामास ब्रह्मा लोकपितामहः ॥
एकामिन्द्राय स प्रादादस्येऽन्यां यमाय च ।
निर्ऋताय च देवाय वरुणाय महात्मने ॥
वायवे धनदेशाय ईशानाय च सुव्रत ! ।
ऊर्ध्वं स्वयमधिष्ठाय शेषायाधोऽवस्थिताम् ॥
एवं दत्त्वा पुनर्ब्रह्मा तिथिं प्रादात् दिशां पुनः ।
दशर्षो भर्तृनाम्नस्य अर्हनाम्नोदनः प्रभुः ॥
ततः प्रथति ताः देव्यः सेन्द्राद्याः परि-

कीर्त्तिताः ॥”

इति वराहपुराणम् ॥३॥

न्यायमते अस्याः सर्वगतत्वम् । परममहत्त्व-
परिमाणम् । दूरान्तिकादिधोऽहेतुत्वम् । निवृ-
त्तम् । एकलेऽपि उपाधिभेदात् प्राच्यादिव्यप-
देशभाक्तम् । अस्या गुणाः । संख्या १ परि-
मितिः २ पृथक्त्वम् ३ संयोगः ४ विभागः ५ ।
इति भाषापरिच्छेदः ॥ (सामान्यम् । यथा,
सुश्रुते । १ । ४३ ।

“वमनद्रव्ययोगानां दिगियं सम्यकीर्त्तिता ॥”)

दिक्, पुं, (दिशि कायते शब्दायते इति । कै +
कः ।) करमः । इति शब्दरत्नावली ॥

दिक्करः, पुं, (दिशं आदेशं करोति उत्साहानि-
तत्वात् । क + टः ।) युवा । इति माघटीका-
ष्टतकोषः ॥ (महादेवः । यथा, कलिकापुराणे ।
२२ अध्याये ।

“दिक्करस्तद्वयः प्रोक्तस्तथा शम्भुश्च दिक्करः ॥”)

दिक्करवासिनी, स्त्री, (दिक्करे शम्भौ वसतीति ।
वस + ङिनिः + डीप् ।) देवीविशेषः । यथा,
“एवं दिक्करवासिन्याः कथितः पूर्ववत् क्रमः ।
यं श्रुत्वा नाथुभं किञ्चिदाप्नोति श्रवणे रतः ॥
दिक्करस्तद्वयः प्रोक्तस्तथा शम्भुश्च दिक्करः ।
तस्मिन्प्रधुषिता देवी तस्माद्दिक्करवासिनी ॥”

इति कालिकापुराणे २२ अध्याये ॥

दिक्करिका, स्त्री, (दिक्करिणो दिग्गजस्य सखा
श्चात् कायते शोभते इति । दिक्करिन् + कै +
कः । ततश्चात् ।) नदीविशेषः । यथा,—

“अस्ति ताटकश्रेते तु सरो मानसवसन्निभम् ।

यत्र साहं शैलपुत्रा जलक्रीडं सदा हरः ॥

क्रूरते नरशार्दूल ! खर्षपङ्कजशोभिते ।

तस्य पञ्चाम्बुपूर्वभागेऽथ्यश्च सरित्तयम् ॥

अवतीर्थं प्रयात्येव दक्षिणं सागरं प्रति ।

तस्य पश्चिमभागे तु नदी दिक्करिकाकुर्या ॥

दिग्गजसंज्ञसंज्ञाता तेन दिक्करिका स्मृता ॥”

इति कालिकापुराणे २२ अध्याये ॥

दिक्करी, स्त्री, (दिक्कर + डीप् ।) युवती । इति
हेमचन्द्रः । ३ । १७५ ॥

दिक्पतिः, पुं, (दिशां पतिः ।) दिग्धीश्वरः ।

तद्यथा । प्राच्यधिपो रविः । अम्बिकोऽधिपः

शुक्रः । दक्षिणाधिपः कुजः । नैऋतकोऽधिपो

राहुः । प्रतीच्यधिपः शनिः । वायुकोऽधिप-

चन्द्रः । उत्तराधिपो बुधः । ईशानकोऽधिपो

गुरुः । तस्य प्रमाणं यथा,—

“सूर्यः शुक्रः चामाप्तः सैहिकेयः शनिः शशी ।

सौम्यस्त्रिदशमन्त्री च प्राच्यादिदिग्धीश्वराः ॥”

इति ज्योतिस्तत्त्वम् ॥

दिक्पालः, पुं, (दिशिः पालयतीति । दिश् + पालि

+ अय् ।) पूर्वादिदिग्दिशां पालकः । यथा +

पूर्वस्थां दिशि इन्द्रः । अम्बिकोऽथे वङ्गः ।

दक्षिणस्थां दिशि यमः । नैऋतकोऽथे निर्ऋतः ।

पश्चिमस्थां दिशि वरुणः । वायुकोऽथे मरुतुः ।

उत्तरस्थां दिशि कुबेरः । ईशानकोऽथे ईशः ।

ऊर्ध्वदिशि ब्रह्मा । अधोदिशि अनन्तः । इति

पुराणम् ॥ यथा, मनुपुराणे ।

“यत्राच्यन्ति विधना दिक्पालादींस्तु कर्मिणः ।

तत्र प्रपूजयेदैनं विधिं भागवतं शुक्रम् ॥”

दिक्मूलं, स्त्री, (दिशि मूलमिव ।) दिग्दिशे-
गमने निषिद्धवाराः । यथा,—

पश्चिमायां शुक्ररवी । उत्तरस्थां बुधमङ्गलौ ।

पूर्वस्थां शनिसोमौ । दक्षिणस्थां वृहस्पतिः ।

तथा च ।

“शुक्रादिद्वन्द्वे न वारुणादिषां न श्रे कुजे चोत्तरां

मन्देन्दोश्च दिने न शक्रककुभं यान्यां गुरौ न

व्रजेत् ।

मूलानीति विलङ्घयन्ति मनुजा ये विक-

लाभाशया

धृष्टाशाः पुनरापतन्ति यदि ते शक्रैश्च तुल्या

अपि ॥”

इति ज्योतिःसारसंघः ॥

कैषाषिष्कते ।

„—वैधे गुरौ दक्षिणाम् ।

ईशाने ज्वलने चैव नैऋते मारुते तथा ।

न गन्तव्यं सुराचार्ये प्रतीच्यां रविशुक्रयोः ॥”

इति सुखबोधः ॥

दिग्म्बरः, पुं, (दिग्गेव अम्बरं वस्त्रं यस्य । उलङ्ग-

त्वात् तथालम् ।) शिवः । क्षणः । (स तु

जैनविशेषः । यथा, पञ्चदश्याम् । ६ । २२ ।

“दिग्म्बरा मञ्जमलमाहुरापादमस्तकम् ।

चैतन्यध्यामिसंघट्टेरानखाभ्युत्तरपि ॥”)

तमः । इति मेदिनी । रे, २६७० (नमो, चि ।

यथा, पञ्चतन्त्रे । ५ । १४ ।

“एकाकी गृहसन्त्यक्तः पाण्डिपानो दिग्म्बरः ।

सोऽपि संवाहते लोके दृष्टया पश्य कौतुकम् ॥”)

दिग्म्बरी, स्त्री, (दिग्म्बर + डीप् ।) दुर्गा ।

दिग्म्बरस्य पत्नी । इति कुलाश्रवः ॥ नमो, चि ।

इत्यमरः । ३ । १ । ३६ ॥ (यथा, कालोद्धाने ।

“महामेघप्रभां श्यामां तया चैव दिग्म्बरीम् ॥”)

दिग्गजः, पुं, (दिशो गजः ।) दिग्गहस्ती । यथा,—

“येरावतः प्रकरीको वामनः कुसुदोऽञ्जनः ।

पुष्यदन्तः सार्वभौमः सुप्रतीकश्च दिग्गजाः ॥”

इत्यमरः । १ । ३ । ४ ॥

एते क्रमेण पूर्वादिदिशां हस्तिनः ॥

दिग्धः, पुं, (दिह्यते लिप्यते स विधादिना इति ।

दिह + क्तः ।) विधाक्तवाणः । तनुपर्थायः ।

लिप्तकः २ । इत्यमरः । २ । ८ । ८८ ॥ (यथा,

रामायणे । २ । ३० । २३ ।

“सा विहा बहुभिर्वाक्यै दिग्धैरिव गजाङ्गना ॥”)

खेहः । अयिः । इति हेमचन्द्रः ॥ प्रवत्यः ।

इत्यजयपालः ॥

दिग्धः, चि, (दिह + क्तः ।) लिप्तः । इति मेदिनी ।

धे, ७ ॥ (यथा, मट्टिः । ३ । २१ ।

“सचन्दनोशीरन्धवाणदिग्धः

श्रीकायिनागाद् मुनिवासभूयम् ॥”)

दिग्वासाः, [स्] पुं, (दिग्गेव वासो वस्त्रं यस्य ।)

शिवः । इति हेमचन्द्रः । २ । ११२ ॥ (यथा,

महाभारते । १३ । १७ । ४१ ।

“गणकर्ता गणपतिर्दिग्वासाः काम एव च ॥”)

नमो, चि ॥ (यथा, मनुः । ११ । २०२ ।

“स्वात्वातुविप्रोदिग्वासाः प्राणायामेन सुश्रुति ॥”)

दिग्विजयः, पुं, (दिशां दिक्स्थितलोकानां विजयः ।)

विद्यया युद्धेन वा दिशां विजयः । यथा शक्र-
दिग्विजयः पाकवदिग्विजय इत्यादि ॥

दिङ्कः, पुं, (स्फोटनकाये दिङ् इति क्त्वा कायति

शब्दायते इति । कै + कः ।) उत्तुङ्गहिम्बः ।

इति शब्दार्थकण्ठतरुः ॥

दितं, चि, (दीयते स्तोति । दो अयस्यङ्ने + क्तः

“दतिस्त्वतीति ॥” ७ । ४ । ४० । इति इत्वम् ।)

हृत्तम् । इत्यमरः । ३ । १ । १०३ ॥

दितिः, स्त्री, दैत्यमाता । सा दक्षकन्या (यथा,

महाभारते । १ । ६५ । १२ ।

“अदितिर्दितिर्दुः काला दनाशुः सिंघिका

तथा ॥”)

इयं कश्यपपत्नी च । (दो + भावे क्तम् ।)

खलनम् । इति मेदिनी । ते, २४ ॥ राजविशेषे,

पुं । इति शब्दार्थकण्ठतरुः ॥ (दातरि, चि ।

यथा, ऋग्वेदे । ४ । २ । ११ ।

“राये च नः सपत्न्या देव दितिं च राखा-

दितिस्तद्वयम् ॥”

“दितिं दातारं च राख देहि ॥” इति तद्गाथे

सायनः ॥)

दितिजः, पुं, (दितेर्जायते इति । दिति + जन +

ङः ।) दैत्यः । इति हेमचन्द्रः । २ । १५२ ॥

(यथा, महाभारते । १ । २३१ । १७ ।

“ऋतस्य कर्ता दितिजान्तकल्लं

जेता रिपुणां प्रवरः सुराणाम् ॥”)